

Кога е намъ лѣто, ластовицы-тъ живьѣтъ съ насъ и пльѣтъ ни; а кога ни е зима тогава бѣгатъ отъ насъ. Такыва сѣ и лоши-тъ чловѣцы.

На едни животны е далъ Богъ рогове, на други ногты, а на чловѣка умъ и думж да управлява себе си.

Страхъ Божій и срамъ отъ хора-та сѣ двѣ криліе, съ които може чловѣкъ да долети до голъмо почтеніе.

Кога си самъ срамяй ся отъ себе и отъ совѣсть-тъ си.

Божіе-то око види и въ найскришно-то и темно мѣсто.

Кога легнешь да спишь, не закрывай очи-тъ си, докль не прѣкарашь прѣзъ ума си тыя три работы: 1, гдѣ си былъ; 2, что си свѣршилъ; 3, что не си свѣршилъ.

Чтомъ встанешь отъ постельж-тъ, вдигни си ржць-тъ и очи-тъ къмъ Бога, прослави негово-то свято имя, благодари му, за что тя е сѣтворилъ и за други бесчисленны неговы благодѣянія, помолу му ся да ты пази и покрыва, тебе и всичко, что е твое.